

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3.11.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY (EYVL L 330, s. 32) 9 artiklan 3 kohdan b, c ja e alakohdan puutteellinen ja virheellinen täytäntöönpano — Sellaisen juomaveden jakelu, joka ei täytä edellytettyjä muuttujille asetettuja arvoja — Poikkeusjärjestelmä

Tuomiolauselmä

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3.11.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole pannut täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön tämän direktiivin 9 artiklan 3 kohdan b, c ja e alakohtaa.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 346, 18.12.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 11.4.2011 — FRA.BO SpA v. Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Asia C-171/11)

(2011/C 226/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fra.bo S.p.A

Vastapuoli: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Muu osapuoli: DVGW-Cert GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 28 artiklaa (josta on tullut SEUT 34 artikla), mahdollisesti luettuna yhdessä EY 86 artiklan 2 kohdan (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) kanssa, tulkittava siten, että yksityisoikeudelliset laitokset, jotka on perustettu tietyn alan teknisten standardien laadintaa ja niiden perusteella

tapahtuvaa tuotteiden sertifiointia varten, ovat velvollisia noudattamaan teknisten standardien laadinnassa ja sertifiointiprosessissa edellä mainittuja määräyksiä silloin, kun kansallinen lainsäätävä pitää sertifoituja tuotteita nimenomaisesti lain mukaisina, minkä vuoksi sellaisten tuotteiden, joille ei ole myönnetty kyseistä sertifiointia, myynti ainakin vaikeutuu huomattavasti käytännössä?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko EY 81 artiklaa (josta on tullut SEUT 101 artikla) tulkittava siten, että ensimmäisessä kysymyksessä kuvattua yksityisoikeudellisen laitoksen toimintaa teknisten standardien laadinnan ja niiden perusteella tapahtuvan tuotteiden sertifiointin alalla on pidettävä "taloudellisena" toimintana, jos kyseinen yksikkö on yritysten hallinnassa?

Jos edellä esitettyyn osakysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko EY 81 artiklaa tulkittava siten, että yritysten yhteenliittymän toteuttama teknisten standardien laadinta ja niiden perusteella suorittama sertifiointi ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan silloin, kun toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistetun ja myytävän tuotteen myynti estyy tai vaikeutuu huomattavasti tuontijäsenvaltiossa, koska tuote ei täytä teknisen standardin vaatimuksia ja koska sen myynti on lähes mahdotonta ilman tällaista sertifiointia, kun otetaan huomioon kyseisen teknisen standardin yleistyminen markkinoilla ja kansallisen lainsäätäjän säännös, jonka mukaan yritysten yhteenliittymän myöntämä sertifiointi osoittaa lakisääteisten vaatimusten täyttymisen, ja, kun teknistä standardia ei sovellettaisi, jos se olisi suoraan kansallisen lainsäätäjän säätämä, koska se on tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen vastainen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Saksa) on esittänyt 11.4.2011 — Georges Erny v. Daimler AG — Werk Wörth

(Asia C-172/11)

(2011/C 226/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georges Erny

Vastaaja: Daimler AG — Werk Wörth

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asianosaisten tekemän ikääntyneen henkilön osa-aikatyötä koskevan sopimuksen (Altersteilzeitvertrag) 5 kohdan 1 alakohdan kaltainen yksittäiseen sopimukseen sisältyvä ikääntyneen henkilön osa-aikatyötä koskeva määräys, jonka mukaan sovittu palkanlisä on laskettava myös ranskalaisille rajatyöntekijöille Saksan vähimmäisnettopalkkaa koskevan asetuksen (Mindestnettoentgeltverordnung) mukaisesti, vastoin SEUT 45 artiklaa, sellaisena kuin se on konkretisoituna 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (1) 7 artiklan 4 kohdalla?
- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa ensimmäiseen kysymykseen myöntävästi:

Onko vastaavia kollektiivisten sopimusten määräyksiä — kuten 24.7.2000 tehdyn yritysکوhtaisen sopimuksen 8.3 kohtaa ja 23.11.2004 tehdyn kollektiivisen sopimuksen 7 kohtaa — tulkittava siten, ettei palkanlisää tarvitse laskea rajatyöntekijöiden osalta vähimmäisnettopalkkaa koskevassa asetuksessa esitetyn taulukon mukaisesti, kun otetaan huomioon SEUT 45 artikla, sellaisena kuin se on konkretisoituna 15.10.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 4 kohdalla?

(1) Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15.10.1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68, EYVL L 257, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 13.4.2011 — Finanzamt Steglitz v. Ines Zimmermann

(Asia C-174/11)

(2011/C 226/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt Steglitz

Vastapuoli: Ines Zimmermann

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Annetaanko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (1) 13 artiklan A kohdan 1 alakohdan g alakohdassa ja/tai 2 alakohdan a alakohdassa kansalliselle lainsäätäjälle mahdollisuus säätää sairaiden ja hoitoa tarvitsevien henkilöiden kotihoitopalvelujen verovapautuksen edellytykseksi, että tällaisten laitosten osalta ”lakisääteiset sosiaaliturva- tai sosiaalihuoltolaitokset ovat vähintään kahdessa kolmasosassa tapauksista vastanneet edeltäneenä kalenterivuotena hoitokuluista kokonaan

tai suurimmaksi osaksi” (vuoden 1993 liikevaihtoverolain (Umsatzsteuergesetz) 4 §:n 16 kohdan e alakohta)?

- 2) Onko arvonlisäveron neutraalisuuden periaatteen perusteella tähän kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että kansallinen lainsäätävä kohtelee samoja palveluja muiden edellytysten täytyessä verovapaina, kun niitä suorittavat virallisesti tunnustetut hyväntekeväisyysjärjestöt tai hyväntekeväisyystarkoituksia palvelevat yhteisöt, henkilöyhteinliittymät ja omaisuusmassat, jotka ovat liittyneet hyväntekeväisyysjärjestöön jäseniksi (vuoden 1993 liikevaihtoverolain 4 §:n 18 kohta)?

(1) EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 14.4.2011 — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica ja HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d. v. Bundesminister für Finanzen

(Asia C-176/11)

(2011/C 226/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica ja HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d.

Vastaja: Bundesminister für Finanzen

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa sallitaan ulkomaille sijoitustautuneiden pelikasinoiden toimipaikkojen mainonta tässä jäsenvaltiossa vain, kun pelaajien suojelemista koskevat sijoittautumispaiikkojen lain säännökset vastaavat kotimaisia säännöksiä, yhteensopiva palvelujen tarjoamisen vapauden kanssa?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Espanja) on esittänyt 27.4.2011 — Susana Natividad Martínez Álvarez v. Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

(Asia C-194/11)

(2011/C 226/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo